

ABONAMENTUL:

PE AN 3 COR. 20 FIL.
 1/2 " 1 " 60 "
 1/4 " — " 90 "

ÎN STREINĂTATE:

PE AN 6 FRANCI.
 1/2 " 3 "
 — 0 —

Numeri singuratici se vënd
 n Cluj cu 5 fileri, într'alte
 locuri cu 6 fileri.

RĂVAȘUL

INSERTIUNILE

se plătesc după mări-
 mea locului ce ocupă;
 fiecare cm. □ costă o-
 dată 10 fil., de 2 ori
 8 fil., de 3 și mai multe
 ori 6 fileri.

— 0 —

ADRESA:
 „RĂVAȘUL”
 CLUJ, — KOLOȘVĂR
 n. JOKAI-UTCSA 6.

Editor și redactor resp.: PETRU P. BARIȚIU

Apare în fiecare Sâmbătă

Intemeietorul foi: Dr. E. DĂIANU

Viața Românească.

La Iași, capitala vechei Moldove, care deși foarte slăbită de puhoiul străin, n'a pierdut, se vede, vechile sale tradiții românești, a început să apară o puternică revistă nouă, cu numirea de mai sus: *Viața Românească*. Nu pentru că este nouă, — de o vreme apar și dispar multe foi și reviste la noi — ci pentru că ea se înfățișează așa de puternică, cu o țintă așa de hotărâtă, cu o organizație de forțe și cu un mare aparat redacțional, ne grăbim să scoatem la iveală aceasta revistă, căreia nu îi se poate tăgădui importanța unui eveniment cultural.

Nici un teren al vieții românești nu a răstătat în anii din urmă progrese înveselitoare, ca și terenul literar. Putem zice, că singură literatura a dat un avânt spiritului românesc; singură ea a mai întărit nădejdele noastre de mai bine și rne-a mai mângăiat pentru multele simptome triste, ce ne întimpină, mai din toate părțile vieții publice românești.

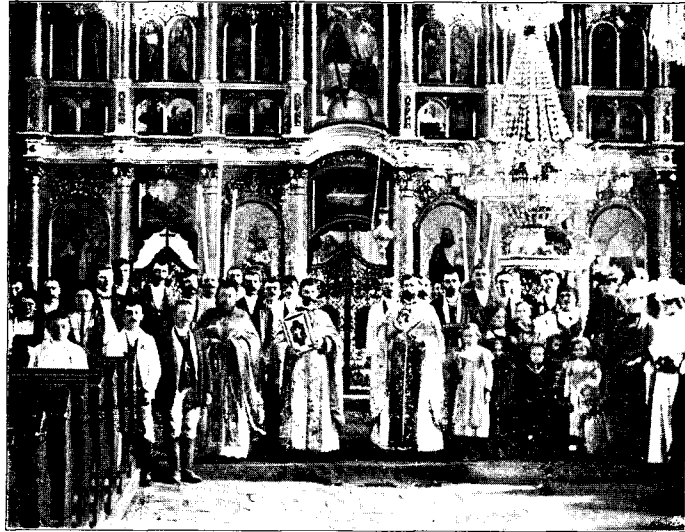
Intru adevăr o privire rotitoare preste situația de obște a neamului nostru respirat nu produce decât amărăciune și deprimare sufletească. În Macedonia României sunt omorâți ca cecanii — de bandele grecești, la îndemnul guvernului din Athena și cu blagoslovenia întreg Fanarului, unde tronează Patriarhul Răsăritului creștin, și noi, României de pretutindeni abia ne nemișcăm buzele, nu capetele, nu brațele. În București abia cutează să răspundă la toate barbariile acestea cu espulsarea unor bogătoi prea îndrăzneți, cari au palmuit în față simțul omenesc și românesc, adunând în însași capitala României bani, storși din pământul românesc, pentru uciderea celor ce sunt sânge din sângele nostru. În schimb pentru aceasta nepăsare uimitoare față

cu frații îndepărtați, e cu atât mai aprinsă patima între cei liberi. Lucrurile petrecute în jurul »Creditului« și acum mai în urmă în jurul »Teatrului național« din București sunt tocmai extremul contrar.

Ce să zicem de cele ce să petrec în Basarabia, unde totul fierbe și se sbate în valuri, afară de ceva românesc; dăpoi de Bucovina, unde rutenizarea crește-crește ca o inundare cutropitoare... Ear la noi, — ce să zicem? Tăcem — ca să spunem totul pe scurt. Nota situației a dat'o felii cum o foaie ce se pretinde mare și tare a »arangeat« în doi articoli opera cea mare, munca unei vieți, cum este cartea lui A. C. Popovici. —

Peste întreagă atmosfera asta de ceață și pulbere, în care nu se străvede decât dureri fără alinare deoparte, respingătoare încăierări frățești de alta, și orbecare nătângă în întunec sau lenevire greoaie păcătoasă pretutindenea, — se deschide un strat de aer, cu lumină și seninătate inviorătoare, care este literatura noastră. E o adevărată *renaștere*, ce s'a sevârșit de 4—5 ani încoace, și care a dat roade îmbelșugate, pline de viață și dulceață. Ele ne deschid un prospect mângăitor pentru viitor.

Aci în literatură, deși nu ipsește învălmășala, totuși *viața românească*, nu e un chaos de lupte pătimase, strimte, egoiste; nu e o încăierare a intereselor de rând, ci e o dulce dimineată de sărbătoare, care ne vestește, că se apropie momentul înălțării sufletești. Aci se deslușesc figuri marcate, cu suflete viteze, adevărați apostoli chemați și aleși. Ei pășesc mândri, cătră ținte hotărâte și cu voințe tari. Pare ca și când pe o moșie veche, părăsită, în aburirea primăverii, se văd plugurile puternice, ce s'au pus în brează de voinici cu brațe de oțel, și trase de bouleni strașnici răstoarnă glii largi din adânc, ca să fie pat bun semințelor alese ce se vor sămăna...

Interiorul bisericii din Bistra.

Asistăm de câți-va ani, cu adevărată mulțămire, la aceasta înnoire a sufletelor. Mai întâi *Iorga* cu talentul seu larg, adânc, zguduitor, apoi *Sadoveanu* cu fineța și dulceața graiului, ce picură ca un fagure mierea limbei românești, apoi *Goga*, cobzarul pătimirii noastre, lăutarul inimii îndureratului Ardeal, — sunt tot atâția viteji în ceata numeroasă a noilor cruciați sufletești, cari pornesc se slobozească din stăpânirea străină amorțitul suflet românesc.

»Sămănătorul«, »Lucaefărul« și celelalte, erau steagurile acestei mândre cete. Acum se înalță unul și mai larg și mai cuprinzător, steagul Vieții Românești.

»O cultură națională... nu se va naște decât atunci, când masele mari populare, adevărat românești, vor lua parte la formarea și aprecierea valorilor culturale, limba literară, literatură forme de viață... și dacă este nevoie să dăm idealului nostru cultural, național și democratic un nume cuprinzător — numele sau este: *poporanismul*. —

Așa propoveduește »Viața Românească«.
Poporanismul, — adevărat cunoașterea și iubirea aceluiași popor românesc,

FOIȚA RĂVAȘULUI

Virtutea creștină.

Din Bucovina primim dela părintele *Constantin Morariu* o carte cu acest titlu, care s'a tipărit în 1904, ca nrul cel dintâi din »Biblioteca Deșteptării Poporului« ce apare în Cernăuți. Cartea aceasta de bun folos tuturor creștinilor este o prelucrare după cartea nemțească a unui preot catolic, și în lipsa unor astfel de cărți la noi ținem să o scoatem la iveală ce i-se cade. Are 370 pagini și costă 4 cor. cam scump, dar face. Toată învățătura bisericească despre virtute să cuprindă în ea, și e spusă într'o limbă bună. Nu lipsesc ce e drept provincialism bucovinene, dar totuși e pe înțelesul tuturor. Drept gustare dăm această bucată din ea, chiar dela început:

»Virtute« este tot atâta, ca și când am zice bărbăție. Ostaș cu virtute se chiamă de pildă acela ce merge, fără nici o frică, în foc la bătălie; om cu virtute se chiamă acela ce se pune de față față tuturor nevoilor vieții. Dară om cu virtute se chiamă și acela ce are totdeauna mintea trează, muncește neîntrerupt cu înțelepciune și își cruță averea, eară mai ales își cruță isvorul curății averilor, pământul. Om cu virtute se mai chiamă și acela ce trăiește cu cumpăt, adevărat nu se întrece nici în mâncări, nici în beuturi, nici în haine scumpe, omul, care își înfrânează poftele și își păstrează curăția trupului, omul, care e cu dreptate, bucuros de pace, blând, ascultător, îndurat cu cei săraci, mai pe scurt, omul acela ce are însuși bune ori ear curajul, de stă pentru tot ce e bine,

frumos și adevărat. Om cu virtute se chiamă cum se vede acela ce își bate capul să știe binele și adevărul, se silește să vrea sau să primească binele și adevărul și să și împliniască binele și adevărul. Eară virtute se numește ori-ce însușie bună a unui om, și virtuți se numesc toate însușiile lui cele bune, cum sunt bunăoară curajul, vitejia, munca cu înțelepciune, cruțarea averii, traiul cumpătat, curăția trupeză, dreptatea, pacea, blândea, îndurarea cu cei săraci și altele.

Toate virtuțile acestea sunt podoabele omului, dară ele sunt numai virtuți firești, adevărat isvorite numai din mintea omului. Mintea doară îi spune fiecăruia, că e bine să fii curajos, viteaz, muncitor, cruțător, cumpătat, pacinic, blând și așa mai departe, și pe de altă parte că e rău să fii fricos, leneș, risipitor, nesățios, hărăgăos, aprig la mânie, ori să ai și alte răutăți. Mai spunem odată, că virtuțile firești ce le-am înșirat, sunt podoabe pentru om, dară ele încă nu's toate podoabe pentru omul ce poartă numele lui Christos, adevărat pentru omul ce se chiamă creștin. Și știți de ce virtuțile firești încă nu's podoabe pentru omul creștin? Pentru că ele ca toate cele omenești sunt tare schimbătoare și ușor se pot prefăce în fătărnicii și în alte răutăți, și pentru că virtuțile de acestea au avut și au și păgânii sau oamenii acei ce nu cred încă în învățăturile lui Christos. Căci și păgânii au avut și au oameni curajoși, viteji, muncitori, cruțători drepti, pacinici, ascultători, înfrânați cu trupul, cumpătați în traiul lor, blânzi, îndurați cu cei săraci — și dacă noi creștinii ne-am mulțami numai cu virtuțile cele firești, apoi între noi și între păgânii n'ar mai fi nici o deosebire. Se poate, că noi creștinii să ne întocmim bine traiul aice pe pământ cu virtuțile fi-

rești isvorite din mintea noastră, dară numai la mână lor, cu bună samă că nu ni-am mai pute câștiga viața vecinică pentru sufletul nostru. Zice doară Christos: Dacă faceți numai aceea ce fac și păgânii, ce lucru mare este acesta? Și earăși zice: »De nu va întrece dreptatea (virtutea) voastră cu mult dreptatea (virtutea) cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor«. (Mateiu, cap 5, vers 20.) În cuvintele acestea Christos îi osândește pe farisei și pe cărturari; să vedem dară, ce fel de oameni au fost fariseii și cărturarii.

Fariseii și cărturarii au fost niște învățători evrei, cari trăiau pe timpul lui Christos. Ei învățau poporul legea cea sfântă dumnezească, îndemnându-i să se ție de legile lui Moisi, ei făceau rugăciuni lungi, ei împliniau cu tot adinsul legile curăției în ale mâncărilor și beuturilor, după cum era obiceiul la Evrei, că bunăoară până să puie vinul la gură, ei îl străcurau, ca să nu înghită cumva odată cu vinul și un țânțar ori alta ceva necurat, ce s'ar afla în vin și așa se spurge. Mai pe scurt, fariseii și cărturarii se părea că sunt oameni cu virtute. Dară numai se părea, căci Christos li spune verde în față, că ei pe alții îi învață să se ție strâns de legile lui Moisi, fără a înșiși să le mai bage în samă; că ei rugăciunile cele lungi le fac, dară numai de ochii oamenilor, fără să fie evlavioși în inima lor și plăcuți lui Dumnezeu; că ei strecură din beuturi țânțarii, adevărat împlinesc legile cele mai mici, dară înghit cămila, adevărat fac grele păcate, neîmplinind legile cele mai mari. Și pentru că cărturarii și fariseii căutau să se arete învățători cu virtute numai de ochii lumii, de aceea amar îi mustără atotștiutorul Christos, zicând: »Vai vouă

bun, dar chinuit, care este talpa neamului. *Poporanismul* este poarta de asupra căreia se potrivesc bine acele versuri sguuitoare, solemne, despre care așa de dulce și ușor ne povește bătrânul N. Gane:

Prin *mine* se ajunge la jalnică cetate,
Prin *mine* se ajunge la chinuri necurmăte,
Prin *mine* se ajunge la osândita ginte.

Față de aceasta »ginte românească« avem de împlinit niște *Datorii vechi* (vorba d-lui Vlăhuță) dacă voim să înceteze odată *Cântarea pătimirii noastre* — așa de bine înțeleasă de d-l C. Șarcăleanu din Basarabia. Aci ne-am opri bucuros, pentru că am ajuns, pentru noi, la culmea »Vieții Românești«.

Sunt interesați toți articolii acestui întâiu număr; sunt cu spirit, cu informații dureros de interesante, acele »Miscelane« ale lui P. Nicanor, e foarte bine gândită și cuminte spusă, cronica literară (scriitori și curente), largi orizonturi deschide »cronica esternală« cu urmările războiului Russo-laponez, — dar, repetim, culmea pentru noi este admirabilul tâlc al poeziilor lui Goga, dat de Șarcăleanu. Cine ar fi crezut că poetul nostru să afle un resunet așa de puternic în Chișinăul Basarabiei, și să fie așa de perfect la fel înțeles ca și la noi. — Cine n'ar fi priceput cumva dintr'un început pe Octavianul nostru, ori nu i-ar fi intrat deauna la inimă de la prima cetire, acela negreșit să cetească tâlcuirea ingenioasă, alui Șercăleanu, și de nu se va simți înfiorat de emoțiile cele mai înălțătoare sufletești, să nu mai cetească poezii în veci!

La acest succes gratulăm iubitelui Oct. Goga, și încheiăm cu cuvintele admiratorului seu din Basarabia:

„Primește apostol al înstrăinatului Ardeal,
din inima înstrăinatei Basarabii, prinosul meu
smerit de binecuvântare și versul teu să-ți închin:

Cuvine-se hirotonirea cu harul ceriurilor ție.
Drept vestitorule Apostol al unei vremi ce va să vie.

„Nici un nume altul supt cer...”

— Din Conferențele episcopului Prohászka. —

Nu-l putem explica pe Isus nici din Iudaism, nici din evoluție istorică, cum ar voi Hegel. Bine zice *Chamberlain*: Aretați-ne vr'o epocă, care să nu fi avut lipsă de Christos, ca de un codru de pâne. Și noi avem lipsă de el, tocmai numai de el; nici să nu căutăm mai bun. La ce să căutăm, când cel mai bun ne stă înainte. La ce să mai căutăm, când cel mai profund ne atrage la sine, când ne îmbie cu bogăția vieții sale și noi stăm încă tot numai la pragul acestei vieți ruale recunoscute, dar încă netrăite, — numai la pragul ei stăm, deși de 19 veacuri ne stă la dispoziție.

Christos nu e budhist. Recunosc, că Budha poate fi om mare în ediție indică, după motivele contemplării și rezignării. Pentru el viața e o

cărturarilor și fariseilor fățarnici, că sunteți ca mormintele cele spoite, cari din afară se arată frumoase, eară în lăuntru sunt pline de oasele morților și de toată necurația. Așa și voi din afară vă arătați dreți (cu virtute) înaintea oamenilor, ear în lăuntru sunteți plini de fățarnie și de neleguire« (Mat. 23, 27—29). — Ei, ce să zicem acum de oamenii de rând, când vedem, că chiar învățătorii legii o pășesc, de-și văd virtuțile duse în valurile lumii? În adevăr, cum rugina se prinde de fier și îl roade, până ce din trăsul nu rămâne decât numai niște zgură, așa și fățarnicia și alte răutăți se prind de virtuți și le tot rod, până ce din trăsese bietul suflet ese numai ca o zgură bună de aruncat în focul iadului.

Fiind așa, trebuie să ne întrebăm cu tot a-dinsul, cum au să fie virtuțile noastre ale creștinilor, ca să ne putem dobândi cu dinsele viața vecinică? Christos ni răspunde: »Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău, asta este cea dintăiu și cea mai mare poruncă și să iubești pe aproapele tău (tot omul din lume) ca pe tine însu-ți« (Mat. 22, 37 și 38), și eară ni mai răspunde: »Cel-ce va crede, se va mântui, eară cel ce nu va crede, se va osândi« (Marcu 16, 16. Va să zică, fără să-l iubești pe Dumnezeu și pe aproapele, și fără să crezi în Christos,

mizerie, și moartea rescumpărare, în urmă învățătura lui e: să ne străduim a muri. Un scriitor german zice despre Buddhism: *das ist der lebendige Selbstmord* (e o sinucidere vie). La Domnul nostru Isus Christos stăpânește tocmai idea contrară. Christos este însăși viața. De aceea venit ca viața să avem și mai multă să avem; și moartea e numai o tranziție la viață, și încă la viața veșnică. Evangelia e urmată pas de pas de seninul vieții. Pe frontispiciul ei s'ar putea scrie, cu o mică variație, versul poetului latin:

*Nulla salus morte
Vitam te poscimus omnes.*

Buddha zice, că viața e o suferință, pe care trebuie să o purtăm; dar înzădar ne-am osteni să o îndreptăm, să o înălțăm. Inzădar vă zdrobiți, oameni buni, nu puteți schimba lumea; răbdați, că va trece ea. Evangelia nu vorbește așa. Domnul Christos zice: N'am venit să aduc pace, ci sabie. Evangelia aceasta, care cere predică viață, cere luptă; luptă mai întâi împotriva firei noastre stricate, apoi împotriva piedecilor esterne ale desăvârșirii noastre, și împotriva dușmanilor progresului omenesc. Lupta aceasta e lupta spiritelor, lupta luminei și virtuții; putem zice e lupta omului împotriva animalului. Christos nu cere luptă politică împotriva Cesarului, a lui Plat și a Jidovilor. El eliberează din cătușile sale pe om, sufletul, și chiamă la libertate pe credincioșii săi, »la libertatea cu care Christos ne-a eliberat«. Dar mai mult ca ori unde la libertatea omului spiritual se potrivește ceea ce zice latinul:

In libertate labor

In servitute dolor.

Acest labor e zbucium, străduință, luptă; devisa ei: înainte! excelsior! Câți profeți s'au ridicat, în contra acestei direcțiuni, în tot felul de ediții, acuși în forma pesimizmului întunecat, acuși în forma sentimentalismului lui Rousseau. El însuși zice să ne întoarcem la natură; acolo-i mântuirea. Evangelia zice contrarul: nu înderept la natură, părăsind lupta, străduința, munca; ci să ridicăm natura prin muncă și luptă la stare de cultură.

Să mergem înainte! Să nu fim bramini răbdători, nici păstorași răbdurii à roccoco, nici chinezi apatici, nici turci fataliști, să căutăm libertate și validitate, să mișcăm lumea, să dezvoltăm individualitatea. Și când le căutăm aceea să nu privim la teoreticul Plato, nici la întunecatul Heraclit, nici la lenes răbdătorul Buddha, nici la pesimisticul Schoppenhauer, nici la sofistul Hegel, ci să privim la Christos! După o astfel de privire intensivă, dornică de viață, nu-l mai uităm nici când.

Crestături.

— »Asociațiunea« oprită de guvernul Fejérvary de a aranja pavilionul Românilor de dincoace în secțiunea etnografică a expoziției din București, după cum ne avisează d-l prezident Iosif St. Șuluțiu: »deși convins, că această ordi-

nici nu gândi, că ai dobândi viața de veci, pentru-că tot Christos zice într'o rugăciune de ale sale către Părintele ceresc: »Aceasta este viața vecinică, ca (oamenii) să te cunoască pe tine singur adevărat D-zeu și pe care l-ai trimis, pe Isus Christos« (Ioan 17, 3). Dară să-l cunoști pe D-zeu, va să zică să trăiești după voia lui cea sfântă, primind și împlinind învățătura lui Christos, care este și alui D-zeu Tatăl. Om cu virtute creștină se numește așadară omul acela ce îndemnat numai de iubirea către D-zeu și de credința în Isus Christos, caută sa știe, să vrea ori să primiască și să împliniască toate virtuțile firești și toată legea dumnezească. Eară virtute creștină se numește stăruința să știi, să primești și să îplinești tot binele și adevărul numai pentru-că îl iubești pe D-zeu și crezi în Isus Christos.

— O plăcută surprindere de Sf. Paști, este neîndoielnic o poliță de asigurare pe viață în favorul soției, a copiilor, a rudeniilor sau pentru amicii la cari ține tot omul de bine.

Și pentru donațiuni filantropice la biserici, școli etc. prin o asigurare a vieții se poate ajunge pe calea cea mai ușoară la un capital respectabil. În privința aceasta atragem atenția onor. cetitori asupra inserțiunei din foaia noastră a băncii de asigurare »Transilvania« din Sibiu.

națiune nu are nici o bază legală de drept, — totuși, spre a nu expune »Asociațiunea« la alte neplăceri mai grave, — a decis sistarea acțiunii începute și a încunoștiințat Comisariatul general al Expozițiunii despre această hotărâre«.

— În legătură d-l Dr. C. Diaconovich, ca delegat al Comisariatului expoziției roagă: pe toți aceia, cari au făcut pregătiri pentru participarea lor la Expozițiune, să continue lucrările începute și să aștepte avizul Comisariatului general, care fără îndoială va lua în timpul cel mai apropiat dispozițiunile necesare, ca acțiunea sistată din partea »Asociațiunei« să se continue pe altă cale și ca Românii din Ungaria să nu rămână nereprezențați în partea etnografică română a Expozițiunei.

Și până atunci rog pe toți aceia, cari se interesează de această parte a Expozițiunei proiectate, să binevoiască a se adresa pentru ori ce informațiuni la mine în Sibiu, strada Morii nr. 6. Sibiu, 21 Martie 1906. Dr. C. Diaconovich.

— »România și Ungaria« — este titlul unui studiu politic, economic, scris de d-l Andrei A. Popovici, fost deputat și vicepreș. al camerei de comerț din București. E o broșură de 83 pag. pe cari autorul tratează în două limbi paralele — românește și franțuzește — raportul economic politic al României și Ungariei, rezpunzând Ales. Matlekovits, care a tratat aceeași temă în »Le Mouvement Economique« — a d-lui N. Xenopol.

Am cetit cu interes aceasta broșură, pe urma căreia am cunoscut și tendența d-lui Matlekovits al »nostru.« Se vede, că raporturile economice ale României și Ungariei nu-s mai bune decât raporturile politice dintre Români și Unguri. Ungaria simte concurența României. Matlekovits zice într'un loc:

»Toate agitațiunile naționaliștilor nu vor fi capabile a-l face pe regele României să ducă o politică ostilă Ungariei« — la care d-l A. Popovici răspunde bine. În partea istorică d-l P. citează din cartea lui Teofil Frâncu, regretatul bun Român, ce se chiamă »Românii și Maghiarii.« Drept concluzie autorul statorește următoarele:

»Desfacerea dualismului, desfacerea uniunei vamaile austro-ungare... va îndulci și raporturile între România și Austria. Interesele noastre cu acele ale Austriei se pot împăca perfect. Austria industrială, România agricolă, au ce să-și schimbe reciproc.«

— Academia Română este negreșit întruparea cea mai norocoasă a ideii ce tot rătăcește de pe buze pe buze de o vreme încoace: unitatea culturală a Românilor. Și la sesiunea, ce decurge în aceste zile, iau parte câți-va bărbați de la noi, și absența celorlalți, pe cari îi rețin feliurite împrejurări de vârstă și de cuprinderi, este viu regretată acolo, unde sesiunea se prăznuște ca o serbare iubilăară, căci se împlinesc 40 ani dela întemeierea ei.

Din prilejul acestei sesiuni d-l Iorga, spiritul larg și viu de pretutendenți, sbicie un obicei, care este singurul punct umbros, în zona nemuritorilor: feliul nepotrivit cum se împart premiile Academiei. Cu tot dreptul observă d-sa în »Sămănătorul«, că »a venit vremea, ca premiile acestea să pornească de sus, de la judecata senină, și nu de jos, de la nevoia de bani, neîndreptătită de merit și de la milogeala stăruitoare«. De sigur premiile Academiei trebuie să fie socotite mai mult valoare morală, decât preț de valută, ca să producă astfel mai mult o îmbogățire de morală înălțătoare, decât de bani îngâmfători. — Astfel socotim, că încununarea poetului nostru Octavian Goga, cu premiul Academiei trebuie să urmeze, ca Academia să se încununeze înșasi cu aureola dragostei noastre, a tuturor acolora, din al căror suflet cântă »poetul pătimirii noastre.«

— »Intețitorilor de ură profesională« dela noi, le trimite d-l Iorga prin Sămănătorul un cuvânt... Fiind că vorba vine despre »Răvașul« și i-se face merit dintr'o datorie de cuviință sinceră, ne întrebăm: să mai fie între ai nostri astfel de »intețitori de ură«? Astăzi, când atâta altă ură se revarsă asupra noastră a celor de aici, ca și asupra tuturor de pretutindena, — de la Greci, și Bulgari, și Ruteni, și dela toți — să mai fie oare și între ai nostri oameni, cari să tindă a ațita și a inteți o ură, ne bună, iscodită de dușmani și susținută de și mai mari dușmani? Ar fi o prea mare nebulie și o prea mare fără de lege. Că Grecii au făcut din titlul nostru de nobleță o josnică ocară numindu-ne »lătină păgână«, pentru-că ne-am vorbit și ne-am scris limba noastră, latinească prin obârșia ei, — asta a fost o păgânătate botezată — cu apă, dar nu cu spirit și cu adevăr — pe care o înțelegem pentru-că o vedem cu ochii, o vedem scrisă cu faptele sângeroase din Macedonia. Dar, ca ura aceasta surdă și mută, de veacuri să o păstreze și Românii, din simț de evlavie religioasă, din zel de ortodoxie, asta ar fi absurditatea absurdităților. Ear, ca noi cei ce ne numim și suntem uniți să ne urâm frații de un sânge, și să ne certăm, în loc să-i iubim frățește, și creștinește, asta ar fi și mai absurd. Unirea noastră, statorită »întru legătura păcii și a ascultării«, ea însăși, ne cere un creștinism larg, generos, senin și cu dragoste. Și pe lângă spiritul evangelic, frățesc și iubitor, unirea aceasta ne reunește și interesele superioare de rassă, de neam, cu cea mamă dulce, care este Roma, mama creștinilor și mama latinilor în deosebi. Doar noi nu ne-am

144 — număr
1906 végrh.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszéknek 1905 évi 14223 számú végzése következtében Dr. Francu Amos ügyvéd által képviselt az »Economul« részvényekre alapított hitelintézet és takarékpénztár javára Giurgiu Miklós ellen 2300 kor. — fill. s jár. erejéig 1906 évi febr. hó 24-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján le foglalt és 2067 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: épületfa, széna, lovak, szarvasmarhák és egy szekér nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár vid. kir. járásbíróság 1905-ik év V. 1097/2 számú végzése folytán 2300 kor. — fill. tökekövetelés, ennek 1905 évi október hó 31 napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}$ % váltó-díj 7 kor. 55 fill. óvás és eddig összesen 209 kor. 46 fillérben + 2 kor. 20 fill. biróilag már megállapított költségek erejéig Kajántó községében adós lakásán leendő eszközlésére 1906 évi április hó 24-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívathatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezen javára is elrendeltetik.

Kelt Kolozsvárt, 1906 évi márcz. hó 27-én.

Pilger János s. k.,
kir. bir. végrehajtó.

Publicare de licitațiune.

Din pădurea bisericeii gr.-cat. din Cluj-Mănăștur vine la vânzare perul ce se află pe 650 jug. catastrale, lemn de goron, bun de scoarță, cam 300 m. cubici. Licitația se va ținea în școala gr.-cat. din Cluj-Mănăștur, str. bisericii (templom-utca) nr. 11, în ziua de 10 Aprilie n. 1906, la oarele 11 a. m. *Prețul de strigare 1210 cor.* Condițiunile de licitare se pot vedea la subscrisul.

Oficiul par. gr.-cat. al Cluj-Mănășturului.

Recerința de căpetenie a frumsetii e o piele
fină și frumoasă a feții.

Aceasta o poate dobândi fiecare damă
prin întrebunțarea alifiei de față

Margit-Crème
a lui FÖLDES

care e de un efect miraculos în privința aceasta.

Margit-Crème e un mijloc chemic de o compoziție foarte fină, are un miros de tot plăcut și se resorbează repede deja îndată după prima încercare i-se adevăresc calitățile sale aceste eminente. Face pielea feții fină, la pipăit, ca și catifeaua; în 10—12 zile schimbă cu totul aspectul feții, face să dispară pentru totdeauna alunițele, peștrulele de ficat și ori ce fel de necurățiri ale feții.

Calitatea sa cea mai esențială e, că în urma folosinței nu devine pielea feții unșuroasă și lucie, cum se întâmplă aceasta la alte alifii cosmetice, ci din contră, face să dispară luciul pielii, ca și pudrul, din ce motiv se poate chiar și ziua întrebunța. Mai nutrește apoi chiar și pielea feții, prin ce o întenerăște, o înviorează și îi dă o moliciune și rotunjime de tot atrăgătoare și plăcută.

Favorul ei cel mai de căpetenie e, că nu conține nici argint viu, nici plumb și astfel e cu totulul nesticăcioasă.

Prețul unei tighii mici 1 cor.; unei tighii mari 2 cor. Săpunul-Margit costă 70 fil. Pudrul-Margit 1 cor. 20 fil. Apa de față Margit 1 cor. Pasta de dinți Margit 1 cor.

Se prepară: la FÖLDES KELEMEN,
apotecar în ARAD.

Comande de 6 cor. se trimit franco.

Se poate căpăta:

la Burger Frigyes, Dr. Czetz Dénes, Gergely Fer. utóda, Halász Jenő, Dr. Hintz György, Széky Miklós și Tanács József, apotecari în Cluj.

Credit personal!

Cu și fără garanțe pentru ofițeri, preoți ampoliați de curte, de stat, pentru ampoliați privați pentru învățători, neguțatori, meserieși, aplic a ț comerciali, pentru dame cu drept de penziune și pentru privați de ori ce categorie pe un timp de $\frac{1}{4}$ —25 ani, fiind a se replăti sau în rate tunare, sau la fiecare pătrar sau jumătate de an, când capitalul și camăta deodată se solvesc!

Specialitate: Credit personal în senzul anchetei din Paris-Viena (capitalizarea lefei.)

4%! 4%! 4%! 4%!

Credit real!

dela 300 cor. în sus pe locul I. II și III. pentru posesori de realități, de pământuri, de camete de case provinciale, de vile, de fabrici, de băi, de mori, de izvoare minerale și de alte izvoare, pentru posesori de ocne de peatră și or cefel de proprietăți în mărimea de a 3-a parte a valorii prețuite.

Credite pe zidiri!

Pe zidiri de ori ce fel solvibile în 2—3 rate conform stadiului încare se află zidirea.

Convertirea datoriilor la privați și la bănci.

Escompturi de cambii și reescompturi și schimb de accept pentru comercianți!

Noi pregătim și finanțăm planuri pentru întreprinderi, cari au să se înființeze. Primim aprecieri tehnice și geologice prin oameni de specialitate. Ne ocupăm de transformarea întreprinderilor existente în societăți pe acții.

Lucru de tot real! Resolvare repede și discretă prin institute din țară și prin institute engleze-franceze de prima clasă.

Referențe prime! 11—12

Cereți prospect!

Pentru răspuns să se alăture marcă postală!

Meller L. Egyed
Budapest, V., Váci-körút 26.

Cruce sau stea dublă

electro-magnetică.

Patent Nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta. Nu e mijloc secret.

Vindecă și înviorează pe lângă garanțe.

Deosebită atențiune e a se da împrejurării, că acest aparat vindecă boale vechi de 20 de ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sângelui, anemie, ameteți, țiuituri de ureche, bătaie de inimă, sgârçui de inimă, asma, auzul greu, sgârçui de stomac, lipsa poftei de mâncare, răceală la mâni și la picioare, reuma, podagra, ischias, udul în pat, influenza, insomnia, epilepsia, circulația neregulată a sângelui și multor altor boale, cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. In cancelaria mea se află atestate încurse din toate părțile lumii, cari prețuesc cu mulțămire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimitte banii. Unde ori-ce încercare s'a constatat zadarnică, rog a proba aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul »Volta« deoarece »Ciasul-Volta« atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut, aprețiat și cercetat. Deja efinățata crucei mele electro-magnetice o recomandă îndeosebi.

Prețul aparatului mare e 6 cor. folosibil la morhuri cari nu sunt mai vechi de 15 ani.

Prețul aparatului mic e 4 cor. folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Expediție din centru și locul de vânzare pentru țară și străinătate e:

MÜLLER ARBERT, Budapest,
12—52 V., strada Vadász 42 G. colțul
strada Kálmán.

Institutul indigen de asigurare

Fondat la 1868 „Transsylvania“ Fondat 1868

se recomandă pentru încheierea de Asigurări de foc și asupra vieții, de rente, zestre, pe cheltuelile înmormântării etc. în toate combinațiile și cu tarifele cele mai ieftine.

Valori asigurate: Despăgubiri prestate:
105 milioane cor. 7 milioane coroane.

Sfaturi în toate afacerile de asigurare se dau fără nici o cheltuială.

Acușitori buni se caută în condițiuni favorabile.

Agentura generală în Cluj, Emketér 16.

Asigurări se pot face la »Economul« și la Agentura »Transilvaniei« în Cluj.

„THE STANDARD“

— fondată în anul 1825. —

Efectuește asigurări pe viață pe lângă condițiuni foarte favorabile.

Incasso anual	Avere proprie
Cor.: 34,600.000	Cor.: 274,000.000
Dividende solvite	Despăgubiri de viață
Cor.: 170,000.000	Cor.: 570,000.000

Agentura generală pentru Transilvania:

Cluj. Strada Ferencz-József Nr. 17.

Filiala pentru Ungaria:

Budapesta, Strada Kossuth-Lajos nr. 4
în Palatul Standard. (Casa proprie).

Centrala generală:

Edinburg. (Anglia).

Weisz & Comp.

Atelier și magazin

de haine pentru bărbați și copii.

Cluj, Strada Deák Ferencz nr. 9.

Reintorcându-mă din călătoriile pentru cumpărările de toamnă, îmi iau îndrăsneala de a atrage luarea aminte a p. t. public și părinți asupra prăvălii și magazinului nostru bogat, provăzut cu haine de bărbați și de copii, fiind în stare de a efectui și cele mai delicate comande.

Mare magazin de țesături engleze și scoțiene. Magazin mare de haine gata din pregătire proprie, de blănării și de bunde de oraș și de călătorie, paltoane sport și daneze de piele și alte mărfuri aparținătoare acestui ram.

O singură târguială de probă poate încredința pe ori-cine despre aceea, că firma noastră e cel mai bun și mai ieftin isvor de cumpărare.

Cu stimă cere părtinirea prețioasă a p. t. public

(82) 17—20

Weisz & Comp.

PÉTERFFY MÓR

Cluj, Strada Szentegyház nr. 6.

în Palatul Status.

Recomandă în atenția binevoitoare a publicului Magazinul său bogat asortat în mobile și alți articlii de trebuință pentru aranjarea locuințelor — pe lângă plățire sau în bani gata, sau în rate lunare și săptămânale.

Comande din provincie se efectuează cu cea mai mare punctualitate.

La administrația „Révașului“ se află:

Cartea Durerii, de E. Bougaud. Prețul legată eleg. 2 cor. 50 fil. broșurată 150.

Ep. P. P. Aron și D. Novacovici,

de Dr. Bunea. Prețul 4 c. 50 f. plus 20 fil. porto.

Diplomă de laudă dela expoziția internațională industrială din Paris 1886.

Distins cu 9 medalii.

Distins cu 9 medalii.

SESZTÁK JÁNOS

9—10

Are atelier de pictură pe porcelan, pe majolică, pe sticlă în Cluj. Str. Jokai Nr. 2. (Casa grofului Rhédey, față în față cu hotelul New-York.)

Pregătește picturi și deseme de probă pentru lucru femeiesc de mână; pe pânză, pe mătasă, pe catifea ș. a., mai departe face întregire de chipuri și lipire pe porcelan, pe majolică și pe sticlă, asemenea și instrucție amatorilor în tot felul de pictură.— Preoții cari vor face comande pentru zugrăvirea de biserici vor fi favorizați.

Mare medalie de argint dela soc. de industr. din țară.